

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2014 r. – CW przeciwko Radzie

(Sprawa T-516/13)

(2014/C 351/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CW (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Tekari)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej kwoty 100.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego i naprawienia poniesionej przez niego szkody;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, oprócz jej własnych kosztów, również kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku podstawy prawnej, w zakresie w jakim, przytaczając powód odmienny niż ten przewidziany w art. 1 decyzji 2011/72/WPZiB ⁽¹⁾, służącej jej za podstawę prawną, decyzja 2013/409/WPZiB ⁽²⁾ – jest pozbawiona umocowania prawnego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające zastosowane wobec strony skarżącej stanowią nieuzasadnione ograniczenie jej prawa własności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 62)

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 204, s. 52)

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2014 r. – CW przeciwko Radzie

(Sprawa T-224/14)

(2014/C 351/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CW (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Tekari)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/49/WPZiB wykonującej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;

- orzeczenie, że w konsekwencji stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji skarżący będzie uważany za osobę, której nazwisko nigdy nie było umieszczone w wykazach osób objętych zamrożeniem aktywów i żaden akt lub decyzja Rady nie będzie mógł wymieniać jego nazwiska jako osoby, wobec której zastosowano zamrożenie aktywów;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej kwoty 100.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego i naprawienia poniesionej przez niego szkody;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, oprócz jej własnych kosztów, również kosztami poniesionymi przez skarżącego, które to koszty należy sprawiedliwi ustalić, z uwzględnieniem sytuacji stron oraz nakładu pracy, którego wymaga prowadzenie takiej sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku podstawy prawnej decyzji Rady 2014/49/WPZiB⁽¹⁾, w zakresie w jakim, przytacza powód odmienny niż ten przewidziany w art. 1 decyzji 2011/72/WPZiB⁽²⁾ oraz w zakresie w jakim, w każdym razie, decyzja 2011/72/WPZiB, służąca jej za podstawę prawną, nie jest zgodna z prawem europejskim regulującym sankcje ukierunkowane.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające zastosowane wobec strony skarżącej stanowią nieuzasadnione ograniczenie jej prawa własności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 38)

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 62)

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko EIT

(Sprawa T-481/14)

(2014/C 351/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci E. Siouti i M. Sfyri)

Strona pozwana: Europejski Instytut Innowacji i Technologii (EIT)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez stronę pozwaną decyzji o rozstrzygnięciu przetargu, podanej do wiadomości strony skarżącej w piśmie z dnia 11 kwietnia 2014 r. oraz wszystkich późniejszych powiązanych z nią decyzji strony pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wyłonionemu w przetargu oferentowi (która nie została podana do wiadomości skarżących);
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora EIT z dnia 25 kwietnia 2014 r. odmawiającej ujawnienia składu komisji ds. oceny ofert;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżących odszkodowania za utratę możliwości zawarcia kontraktu w ramach przetargu, w wysokości 158 430,40 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami obsługi prawnej, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.